

Sygn. akt II Cz 413/15

POSTANOWIENIE

dnia 22 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny – Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski (spr.)

Sędziowie: SO Piotr Starosta

SO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2015 r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa

P. N.

przeciwko

R. D.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienia Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią z dnia 1 kwietnia 2015 r. w sprawie o sygn. akt I C 503/15

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

Sygn. akt: II Cz 413/15

UZASADNIENIE

Powód P. N. wniósł pozew przeciwko R. D. o zapłatę renty tymczasowej w kwocie po 1.000 zł miesięcznie tytułem naprawienia szkody.

Postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2015 r. Sąd Rejonowy w Nakle nad Notecią, na podstawie art. 177 § 1 pkt 4 k.p.c. zawiesił postępowanie do czasu prawomocnego zakończenia sprawy II K 281/15 toczącej się w tutejszym Sądzie.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że wyrok nakazowy wydany w sprawie karnej przeciwko pozwanemu (VI K 445/14), na który powoływał się powód, utracił moc w następstwie wniesienia od niego sprzeciwu. Sprawa ta nie została zatem prawomocnie zakończona i obecnie toczy się pod sygn. akt II K 281/15. W tej sytuacji, skoro niniejsza sprawa cywilna dotyczy naprawienia szkody wyrządzonej przez pozwanego czynem przestępnym, którego miał on dopuścić się 26 kwietnia 2014 r., to w ocenie Sądu wynik sprawy II K 281/15 będzie miał istotny wpływ na rozstrzygnięcie niniejszego postępowania.

Zażalenie na postanowienie złożył powód domagając się jego uchylenia i zasądzenia na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu zakwestionował on stanowisko Sądu Rejonowego, że wynik sprawy karnej ma istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Wskazał przy tym, że jego sytuacja finansowa, będąca następstwem skutków czynu pozwanego, jest na tyle zła, że nie może on czekać do zakończenia sprawy karnej na uzyskanie jakiegokolwiek rekompensaty pieniężnej od pozwanego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne. Zawieszenie postępowania cywilnego w oczekiwaniu na wydanie wyroku karnego powinno wchodzić w grę jedynie wyjątkowo. Przyjmuje się, że podstawy do zastosowania art. 177 § 1 pkt 4 k.p.c. zachodzą wtedy, gdy w świetle przeprowadzonych dowodów w sprawie cywilnej sąd dojdzie do przekonania, że nie ma podstaw do uwzględnienia powództwa, a jednocześnie nie można wykluczyć, że toczące się równolegle postępowanie karne zakończy się wyrokiem skazującym, którego ustaleniami sąd w sprawie cywilnej byłby związany na podstawie art. 11 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 08.03.1974 r., II CZ 25/74, LEX nr 2574). Tymczasem w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy, już na wstępnym jej etapie, bez przeprowadzenia postępowania dowodowego, uznał, że ustalenie czynu pozwanego w sprawie karnej ma tak istotny wpływ na przebieg niniejszej sprawy, że konieczne jest zawieszenie postępowania cywilnego. Pogląd taki w tym konkretnym stanie rzeczy nie zasługuje na aprobatę, albowiem prowadzi do przerzucenia na sąd karny obowiązku poczynienia ustaleń w zakresie odpowiedzialności pozwanego, które bez przeszkód sąd cywilny może dokonać we własnym zakresie za pomocą dowodów zaproponowanych przez strony. Zauważyć należy, że powód w pozwie powołał szereg wniosków dowodowych celem wykazania swojego roszczenia, nad którymi Sąd Rejonowy powinien był się pochylić. Jedynie zatem po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, gdy ujawnią się wskazane wyżej wątpliwości co do zasadności roszczenia, odwołanie się do art. 177 § 1 pkt 4 k.p.c. jest uzasadnione. Wskazać przy tym trzeba, że w orzecznictwie zostało potwierdzone, że jeżeli materiał zebrany w postępowaniu cywilnym i uzupełniony ewentualnie wykorzystaniem dowodów zgromadzonych w aktach sprawy karnej może dostarczyć przesłanek do uznania powództwa za wykazane w całości lub w części, to wówczas z reguły nie ma podstaw do zawieszenia postępowania cywilnego do czasu prawomocnego zakończenia sprawy karnej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22.12.1962 r., III PR 48/62, OSNPG 1963, nr 5, poz. 30). Stanowisko to uznać należy za prawidłowe, tym bardziej, że nie każdy czyn niedozwolony uzasadniający odpowiedzialność cywilną jest jednocześnie przestępstwem w rozumieniu ustawy karnej. Innymi słowy, brak skazującego wyroku karnego nie zawsze musi prowadzić do oddalenia powództwa w sprawie cywilnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy uchylił zaskarżone postanowienie (na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.).